

LECTIONES
RECITANDÆ SINGVLIS MENSIBVS
IN OFFICIO
S. SCHOLASTICÆ
VIRGINIS.

Pro Secundo Nocturno.

MENSE IANVARIO.
Sermo Vener. Bedæ Presb.

Tom. 7. Operum eiusd. Bedæ.

Lectio V.

QVIA Beatæ Scholasticæ commemorationem peragimus, fratres charissimi, libet de eius vitæ meritis aliquid de vita Beatissimi Patris Benedicti huic opusculo introducere, vt quantæ excellentiæ sanctitatis fuerit silentio non tegatur; sed primitus Omnipotenti Deo preces mittamus, qui omnia in sapientia fecit, vt ipse donare dignetur, quia dignatus est dicere: Qui sitit, veniat, & bibat, & de ventre eius fluent aquæ vivæ, vt cœpta sic dignè prosequamur, vt tantæ Virginis pertineat ad honorem, & vestræ charitati prabeat incrementum. Tu autem Domine, &c.

R. De Comuni Virg.

Lectio VI.

SOROR Igitur Benedicti Scholastica Omnipotenti Domino ab ipso infantia tempore dedicata, ad eum semel per annum venire consueverat. Primitus quidè virtutem tanti nominis inquiramus,

vt suo decore oratio decurrat. Scholastica enim à Schola derivatur, quæ est sapientiæ nutritrix; ab ipsa virtutum omnium norma concreuit, & tota virtus animi procax fit ad discendum bona, & mala, vt recto limite currere possit viam salutis, qualiter peritura mundi despiciat, ne oberrans bonum ducat pro malo, malum pro bono, tenebras pro luce, & lucem pro tenebris, amarum pro dulci, & dulce pro amaro, & discernere possit, quæ virtus sit spiritus, quæ carnis, nè indiscretè cuncta peragens, ibi bonum eligere speret, vbi tota est malitiæ norma, vt est illud: Qui non fuerit discipulus veritatis, erit Magister erroris.

Lectio VII.

SED Videamus, quis huius tantæ Sororis possit esse Germanus? per omnia Benedictus, non solum nomine, sed opere, non solum in terris, sed etiam in Cœlis. Ista non Philosophorum schola, Scholastica facta, sed Christi, mundi ludibria ab infantia fugiens, cælestem sibi sponsum appetavit, sicut ille à Pueritiæ suæ tempore abrupta vitiorum, literarum mundanarum Romæ studia cernens, senili corde eum, quem in ingressu mundi possuerat, pedem retraxit.

Lectio VIII.

QUAM Felix Nuriæ Tellus, tales quæ mittit Alumnos, nam Canopica
A Regna

Regna aurea mittunt Tyrannos; Tu Christo Proles super æthera dignos. O felicia tantæ viscera matris, quæ tali germine soboles mundo dedere, idest benedictionis, & sapientia. Verè ista est illa fertilis gleba, quæ sumpto feminæ, aliud centesimum, aliud, sexagesimum fructum produxit.

MENSE FEBRVARIO,
ET MARTIO.

Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

SED Cur semel in anno ò Sancta Soror, ad fratrem veniebas: forsitam longitudine itineris à tua tenera planta formidabas? an inachus parabas, quod ferres? an forsitan tantùm te semel in anno foecundabat bonus frater rore verbi cœlestis, vt madafacta mentium prata sufficeret ad incrementum salutis? an in mente habebas illud Salomonis: Prohibe pedem tuum de domo Proximi tui, ne fortè sanatus oderit te? & illud: Mel invenisti, fili mi, comede quod sufficit tibi nè fortè fatiatus evomas illud?

Lectio VI.

SIC Sic agant omnes sorores, non densis gressibus fratrum liminia frequentent, non ineptas resonent fabulas, non munus deferant tantùm, quod tela depingit, vel magistra manus adornat, non olfactoriola, non variorum placentas saporum, sed cum Scholastica sacram Benedicti fratris requirite Scholam; vt magis cibo cœlesti, quam dono terreno satiati, reverti ad propria queatis.

Lectio VII.

AD Quam vir Dei non longè extra ianuam in possessione Monasterij descendebat. Quàm Sanctus, quàm pudicus, quàm discretus accessus; vt fragilis sexus non lassesceret, obuius frater occurreret, nè fortè labor itineris frangeret mentis devotionem.

Lectio VIII.

AN Illicitum cernebat, vt tanti limem Cenobij calcari famineo pede de-

buisset? an fortè sæcularium latratus vitabat, qui bonos Monachorum mores canino more devastant, & hoc credant in illis, quod suis malis actibus agere nõ recusant? est hoc de tanto Patre sperare illicitum esset, de tenerioribus discipulis inflato guttore crispant chachinnos? Idcirco non in sæcularium, sed in proprijs possessionibus descendebat Pater Almficus.

MENSE APRILI

Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

QUADAM autem die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis eius frater descendit. Ex more enim venit, quia ex bona consuetudine mentis appropinquabat, & fide non ficta. Quàm sanctus accessus, quàm sanctus advetus, quàm pius cursus, qui magis amore mentis curriebat ad Christum, quàm devotione pedum ad fratrem, imò, & ad Christum fratrem, nam, & ipse dicit: Si quis fecerit voluntatem Patris mei, qui in Cœlis est, ipse meus frater, soror, & mater est.

Lectio VI.

SED quali devotione Scholastica virgo currat, Psalmista licet: Sicut Cervus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sed quare Psalmista metaphoricè Cerui proposuerit mentionem, vt ita currat anima ad Deum, vt Cervus ad fontem, non vacua mysterijs manent. Numquid solus Cervus, & non Columba, Turtur, & Passer fontem requirunt? sed aliter Cervus, aliter Columba ad fontis annem recurrunt.

Lectio VII.

ISTE Cursu pedum, ista aëreo volatu descendit. Iste insectus frequenter arte venatorum lassabundus currit ad aquas; hæc verò in fatigata solita accedit: Quod si mysticè pensare volumus, invisibilis anima, visibilis animalis habet formam, qua vno cursu fatigationis hic pergit ad fontem terrenum; hæc ad fontem cœlestem. Iste fatigatus

tigatus vocibus canum, ista consecuta spiritibus malignis, pro quo ad fontem illum curvendum est, qui est fons vivus, puteus domus Jacob, ex quo aquæ vena salientis ebullit in vitam æternam.

Lectio VIII.

Certe tanta Soror tali fide venit ad fratrem, nam aliter æger, aliter sospes ad medicum vadit; iste ut sanus, sanum visitet, ille ut languentem sanum procuret, nam & ad fontem aliter sitiens festinat, aliter crapulatus à vino, ille ut hausto refocillet mentem, ille, ut recto itinere insticiens pergat: Soror verò ista in tanto fratre ambas gratias cernens sapiente pede in fatigata venit, prius ut sana sanum visitet, sequenter, ut ægram non corpore, sed mente curet documento salutis; quia nec ipsa astra munda sunt in conspectu Dei, & secundum Apostolum, nec infans vnus diei.

MENSE MAIO.
Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

Qui Totum diem in Dei laudibus, sacrificique colloquijs ducentes, incumbentibus noctis tenebris simul accipere cibum. Beata talis visio Parentum præ oculis habes Domini præceptum: Primum quærite Regnum Dei, & iustitiâ eius, & hæc omnia adjicientur vobis. Beata talia fercula, vbi prius ponitur panis Angelorum, quàm hominum, & vbi prius refocillatur mens, quam venter; nam hic reponitur cibus, qui placere possit mensæ cælesti, ibi verò esca manet, quam indigeries corporis mittit: Et beatus sermo, qui toto diei spatio protelatur laude divina, & qui à primo lucis ortu vsque ad occasum, alternatim reciprocantur prædicamina sacrosancta.

Lectio VI.

Cumque adhuc ad mensam confederent, & inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis foemina soror eius eum ro-

gabat, dicens: Quæso te ne ista nocte me deseras, ut vsque mane aliquid de cælestis vitæ gaudijs loquamur. Ad mensam sedent, cibum sumunt, vno dente charitatis ruminat panem, & colloquia sacra, ut vnum esset os, quo terrenum panem frangeret, & cælestem. Nam venter plenus cibo, mens erat adhuc ieiunia verbo salutis, idcirco quasi famelica rogat, ut divinis cibarijs mentem satiare.

Lectio VII.

Cui ille respondit, quid est quod quaeris Soror? manere extra Cellam nullatenus possum. Ecce percontatur frater sororem, Magister Discipulam. Sanctus Sanctam quasi nesciens, quid dixerit soror. Sed ista inquisitio magis irascentia est, quam interrogantis, dum bene Pater audisset, quid soror rogaverit tanquam si diceret: Non bene est hoc, quod rogas, ut insolitus extra Cellam maneam, quod imple re minime possum. O sanctitatis amator, quare Germanæ denegas, quod etiam extraneis præbes? Sed hoc Religio facit, non causa doloris. Scis Domini præceptum: Qui diligit Patrem, aut Matrem, aut fratrem, aut sororem plusquam me, non est me dignus; ideoque ad assuetum recurris orationis locum vbi magis Deo, quàm sorori solitus es adherere.

Lectio VIII.

Sed præsumenti voce dicimus; Numquid non Deus hic est, vbi bona Soror Sacramenta Dei perquirat, cum ipse dicat, vbi duo, vel tres congregati fuerint in nomine meo, in medio eorum sum? Ecce non rogat, ut longo te tempore cernat more Parentum, sed vnus noctis spatium poscit, quo præbeas colloquia sacra. Quam durè attendis sancte frater preces sororis, ob tuæ causam Sacræ Religionis. Illa bene quaerit, ut à te habeat, tu similiter ut redeas; illa fide, tu fide, illa amore Dei, tu pariter ut illa; illa ut cum Sorore in prædicatione tempus noctis exolvas, tu, ut cum fratribus solitas Domino referas laudes, sed quis è duobus melius, sequens sententia monstrat. Tanta verò erat Coeli serenitas,

4.
vt nulla in aëre nubes appareret; Verè nulla
nubes esse potuit, vbi erat lux vera, quæ il-
luminat omnem hominem venientem in
hunc mundum.

MENSE IVNIO.
Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

Stimonialis autem foemina, cum
verba fratris negantis audisset insertas
digitis, manus super mensam posuit,
& caput in manibus Omnipotentem Do-
minum rogatura declinavit. Dic Virgo bea-
ta, cuius te schola docuit, quæ contra Ma-
gistrum sententiam proponis? Numquid non
dicit; Perfectus omnis discipulus erit, si sit
sicut Magister eius? & in Evangelio inquit:
Nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua,
& tu ambas manus innectis?

Lectio VI.

Et illud, mittite in dexteram navigij
rete, & tu utroque laterè rectè im-
mergis? Ille à dextris oves collocat,
tu etiam in sinistro? Psalmista hinc à dextris
ponit dicens: Dixit Dominus Domino meo
sede à dextris meis; nec non Dextera Do-
mini fecit virtutem, Dextera Domini exal-
tavit me? Et in Cantico, Dextera tua Domi-
ne glorificata est in virtute, & tu ista dero-
gans non solum manus implectis, sed etiam
digitos inseris?

Lectio VII.

Dominus dicit in Evangelio: Tu au-
tem cum oraveris intra in cubicu-
lum tuum, & clauso ostio ora Pa-
trem tuum; Et tu ad Cœnam sedens ante
humanos oculos, preces lachrymasque fundis?
Sed quàm laudanda sunt tua facta, ò
sanctissima foeminarum! Quid tu in Con-
clavi facis, quando talia patienti Cœlo pera-
gis? Nam ideò tibi vna est dextera, levaque
pars, quia fabricam attendis illis, qui nul-
lam habent sinistram, vt dicit, vidit Deus
cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona.
Et in Cantico Canticorum leva eius sub ca-
pite meo, & dextera illius amplexabitur

me. Et in Psalmo, Manus tuæ Domine fecerunt
me, & plasmaverunt me. Et illud in
Cantico: Manus meæ stillaverunt Myrrham.

Lectio VIII.

Hac quippe autoritate, quàm pul-
chræ tuæ manus, complexæ consti-
tunt, super quas caput reclinans,
imbrem cælitus lachrymas effudisti, sed
quod caput, Apostolus dicat. Caput mulie-
ris vir, caput viri Deus, nam cuius viri, nisi
illius, vnde Propheta dicit: Vir oriens no-
men eius? Ecce ille qui pro salute omnium
in Cruce inclinato capite tradidit spiritum,
suo capite tuas nunc declinavit in palmas,
vt sui mysterij, quod mente quærebas, arca-
num tibi, manaret ab Astris, quæ tantum in-
sertis digitis egisti miraculum, quid faceres
si palmas extendisses ad preces?

MENSE IULIO.
Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

Cumque levaret de mensa caput, tan-
ta coruscationis, & tonitruj virtus,
& tanta inundatio pluviæ erupit, vt
neque Venerabilis Pater Benedictus, neque
fratres, qui cum eo aderant extra loci limè,
quo confederat, pedem movere potuissent.
Quam nova miracula mundo, quam cunctis
laudanda præconia seclis? vbi nulla erat um-
bra nubis, aer intonat clamoribus omnes,
& densa tonitrua sonant, vbi nullius erat
concussio venti. Nam vnus fons oculorum,
& mensam rigabat lachrymis, & æther im-
bribus arva.

Lectio VI.

Stet nunc sancta Charitas fixa, stent im-
mobiles pedes fraterni, quod soror
poscit, non denegat dilectio fratris:
Dà volens, nolens pernox sacra colloquia
Pater. Ecce ista præceptum Domini cõplet,
petit, vt accipiat, quærît, vt inueniat, pulsât,
vt aperiatur ei. Quid petit, ipsa dicat. Vt vs-
que mane aliquid de cælestis vitæ gaudijs
loquamur; Nam ideò descendisti obuius, vt
ista dona proferres; perface quod capistis
nam

nam non initio premium extat, sed in fine operum bonorum. Idcirco è superis fudit Dominus imbrem, vt tu non deneges predicaminum amnem. Verè non poscit munus caducù, sed Regni caelestis expetit lucrum.

Lectio VII.

S Antimonialis autem femina, caput in manibus declinans, lachrymarum fluvios in mensam fuderat, per quos serenitatem aeris ad pluviam traxit, nec paulò tardius post orationè inundatio illa sequuta est; sed tanta fuit convenientia orationis, & inundationis, vt de mensa caput iam cum tonitru levaret, quatenus vnum, idemque esset momentum, & levare caput, & pluviam deponere. Quam bonus Deus Israel rectis corde, quam pius animæ quærenti illum!

Lectio VIII.

Ecce, qui scrutator est mentium, & corda omnium cernit, qui per Psalmistam dicit: Invocabit me, & ego exaudiam eum, cum ipso sum in tribulatione, ecce non distulit, non multas expetivit preces, sed in ictu oculi, & puncto cordis petenti tribuit donum. Nam levato de manibus capite, vna fuit orationis convenientia, & inundationis. Gaude, & lætare viro- rum sanctissime, quia ecce tenes, quod voluisti, ecce habes, quod semper quæristi: ecce miracula cernis insignia, Cœlo, terraque probata. Verè si negasses, quod expetebas, non fuerant signa humanis oculis nata, que toti semper mundo lectio sacra sonat. Ecce iam Scholastica nomen virtutum laude coruscet; Ecce illius miraculo Plebs sancta cõgaudet; Ecce quam cultasti sarculo caelesti, fructus fert signorum.

MENSE AVGVSTO.

Sermo Ven. Bedæ Presbytri.

Lectio V.

Tunc vir Dei inter coruscicos, & tonitruos, atq; ingentis pluvie inundatione, videns se ad Monasteriũ non posse remeare, cepit conqueri contristatus di-

cens: Parcat tibi Omnipotens Deus, Soror, quid est, quod fecisti? Quare quaris vir Dei, quid Soror fecerit? Numquid non cernis, quid ipsa fecerit? Numquid nõ vides pluvie guttas? Numquid non audis concrepantes mugitus ætheris? Numquid non sentis miracula coruscicare, signa fluere, fundamenta domus contremiscere; & dicis quid fecisti? Numquid ipsa hoc fecit, quod magis tua sancta negatio fecit, quia si non negasses, miracula non eveniret. Hoc Christus gessit, quærens amator, nam petenti Cananæ mulieri, preces audire distulit, vt eius fidè faceret ætatiorem, vt quærenti Cattelò micas, filij daretur panis, sed illa, vt extranea à finibus tunc venit, iam non extraxit. Quia confortio Christi: ista verò à cunabulis Christo dicata, cum Maria gloriosa Virgine, audire meruit, optimam partem elegit.

Lectio VI.

Et quare Pater contristatus dicit: Parcat tibi Omnipotens Deus, Soror, quid est, quod fecisti? O vir Dei; Tibi hominum mentes patefcunt, tibi aer numifmata fundit, tibi arida dolia oleum manant, tibi alta profundi lacu ferrum reducut ab imo, ipsi inferi animas reddunt, & nunc quasi contristatus nesciens, dicis quid fecisti? O Pater Beate, si fas est dicere, quantum fuerat iustius dicere, Parcat tibi Omnipotens Deus, quia tuas bonas non audio preces, quàm dicere Parcat tibi Omnipotens Deus, quid est, quod fecisti? Hoc est illud Salomonis; argue sapientem, & diliget te.

Lectio VII.

Cvi illa respondit; Ecce rogavi te, & audire me noluisti, rogavi Dominum meum, & exaudivit me. Subaudiatur, Te quidem rogavi, vt fratrem, sed tu, vt Germanam noluisti audire. Sperabam; vt mente haberes viscera matris, partus dolorem, lacteas mammas, cumas nutricis, lavacra obstetricis, fascias temporales, quibus infantia olim nutriti; sed tu me noluisti audire, & magis festinabas ad fratres, quos tibi sola charitas Christi facit Germanos, quos etiam nescis à quo limite ad tuã cunabula-

hos mundus transmittat; idcirco rogavi Do-
minum meum, & audivit me.

Lectio VIII.

TV non attendebas, quod vnus Pater
amborum contulit membra, Tu non
cernebas vnā nobis mansionem
fuisse inter vteri septa; idcirco ad illum Pa-
trem cucurri, qui nobis animam dedit, qui
terrena tribuit, & caelestia non denegavit.
Modò ergò, si potes egredere, & me dimissa
Monasterium reddi. Modò enim presen-
s est temporis, modò enim quando tibi
Omnipotens Deus itinera clausit; modò
quando aditum eundi denegavit, modò si
potest, me dimissa ad Monasterium reddi. Et
Cur Pater fatigaris? Nūquid non hic est Mo-
nasterium, vbi tu es, qui caput es omnium
Monasteriorum, & Doctor omnium Mo-
nachorum, dum non locus hominem, sed
homo sanctificat locum? Sta nunc Pater
sanctissime inuitus, vt alterius diei Sol tibi
prebeat gressum.

MENSE SEPTEMBRI.
Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

Ipsè autem exire extra tectum non va-
lens, qui manere spontè noluit in loco
mansit inuitus. Quam multis sanctis vi-
ris factus est vir Dei compar, qui inuiti fe-
cerunt bonorum facta; Nam Iacob inuitus
fratrem fugit, qui postea reddijt cum mul-
tis; Sic Daniel vadit Babylonis ad Arcem, vt
primus fieret cunctis sapientibus. Sic Saulus
inuitus factus est Paulus, vt fieret Gentium
Prædicator: ideoque tua non requiescat
charitas sancte vir stare inuitus, vt Christi
tribuas documenta salutis.

Lectio VI.

Sicque factum est, vt noctem totam per-
vigilem ducerent, atque per sacra spi-
ritualis vitæ colloquia sese vicaria re-
latione satiarent. Ecce nunc nova spiritua-
lia gaudia surgunt, quia negans prius, fatus
est nunc attributor caelestis, & colloquijs

sacris vicaria relatione se satiant; qui prius
erant à concordia discordes. Quanta sunt,
Omnipotens, tua mirabilia Deus, nam om-
nia proba voluisti, fecisti, & non est, qui re-
sistat tuæ maiestatis potestati: ideoque lau-
dant te Coeli, aer, terra, mare, & cuncta,
quæ in eis sunt; quia semper innovas signa
mirabilia tua, vt te totus Orbis agnoscat
suum esse Redemptorem. Dà iam pius pio
Patri Benedicto iter redeundi ad Cellam,
stringe aerem amnem, tolle pluviae guttas,
da serenitatis Solem, vt qui lætus accessit,
gaudens recedat, vt simul eius Soror vale
dicens fratri, ad propria revertatur, vt si-
mul gaudentes, & exultantes tuo de mune-
re ad sua tecta vehantur.

Lectio VII.

Qua de re dixi eum voluisse aliquid,
sed minime potuisse, quia si vene-
rabilis viri mentem aspiciamus, du-
bium non est, quod eandem serenitatem
voluerit, in qua descenderat, permanere, sed
contra hoc, quod voluit in virtute Omnipot-
entis Dei ex foemineo pectore miraculum
invenit; Nec mirum, quod plus illo foemina,
quæ diu fratrem videre cupiebat, in eodem
tempore valuit; quia eum iuxta Ioannis
vocem, Deus charitas est. iusto valde iudi-
cio illa plus potuit, quæ plus amavit: Brevi
sermone de his differendum est, nam se-
cundum Grammaticos Charitas media spe-
cies est, dum inter bonos, & malos Charitas
esse possit, & inter latrones, & pios, vt est
illud, perfecta Charitas foras mittit timorè.
Certè si perfecta est ista, quæ inter bonos
foras mittit timorè, imperfecta nihilominus
fore creditur, quæ inter malos, & superbos
nequitie concordiam præstat. Sic in Passio-
ne Domini Pilatus, Iesum mittens Herodi, à
quo Iesus iterum ad Pilatum remissus, ami-
ci facti sunt Herodes, & Pilatus in ipsa die,
sed hæc est perfecta charitas, quæ Deus est,
qua hic plus vna potuit, quàm alter: de qua
dicit Apostolus; Charitas Dei diffusa est in
cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui
datus est nobis,

Lectio VIII.

Cumque die altero eadem venerabilis foemina ad Cellam propriam recessisset, Vir Dei ad Monasterium reddijt, & ecce cum post triduum in Cella cõsistens elevatis in aerea oculis, vidit eisdem Sororis suæ animam de eius corpore egressam in Columbæ specie Coeli secreta penetrare. Quâ felices sunt oculi, qui Animas possunt contemplari beatas, qui carnali intuitu spiritualia cernere queunt? Ista luminaria non adiacent in fundamine frontis, sed intus renitescunt ad cordis fenestras, de quibus dicitur: Qui sunt isti, qui vt nubes volant, & quasi Columbæ ad fenestras suas? Ecce iam Benedicte Pater ista Columba ad tuas, iam cordis volat fenestras, vt tuæ Sororis anima per eas transiens ad Cœlestem illam deferat portam, vt illa fieret ductrix animæ tantæ quæ fuit avis quondam portatrix ad arcem reddixit pacis. Quam felix ales talibus mysterijs compta, quæ meruit etiam super Dominum Christum Spiritum Sanctum ferre; ista frequens obsequijs instat Regis æterni; ista assuetis pennis de argentatis auro dorfa resurgens, Paradiso nuncia defert. De hac in Cantica Canticorum dicitur: Surge amica mea Sponsa, & veni, Columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceria.

MENSE OCTOBRI.
Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

QVI Tantæ eius gloriæ congaudens Omnipotenti Deo in hymnis, & laudibus gratias egit, eiusque obitum Fratribus denunciavit. Denunciavit enim Sanctus Pater Fratribus, quod meruit sacro intuitu cernere serenum, & talibus congaudens votis, Omnipotenti Deo gratias egit; quia quam ante triduum rore verbi cœlestis perfuderat ad æthera regna in Columbæ specie scandere cernit.

Lectio VI.

QVos etiam protinus misit, vt eius corpus ad Monasterium defer-

rent, atque in Sepulchro, quod sibi ipse paraverat, ponerent. Quo facto contigit, vt quorum mens vna semper in Domino fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret. Ecce Fratres Margarita cœlestis à negotiatore dudum empta aptatur cœlestibus ornamentis, iam inter lilia cãdentia pascens sequitur agnum quocumque ierit. Ecce in Paradiso Domini ab Angelis collocatur. Ecce in Terris Monachorum manibus aptatur in tumulo fratris, vt munus, quod vna mater contulit, nec Cœli ianua, nec Terræ sepultura separaret: & quibus vna fuit semper mens in Christo, vna esset Corporum arcus. Ecce reparata sunt tua damna Paradisi: Ecce Virgo Dei manu formata, quæ de tuo pestifer hostis abstulit loco, iam reddit ad culmina Cœli, iam recognoscit sui palmam structoris, iam quia victa fuit, victrix calcat hostis colla maligni.

Lectio VII.

Dic, dic inferni minister, dic Orcigenum genus, omniũ venenorũ fraude repletum, quid tibi fecit Plafina Sanctissimum Dei? Quid tibi nocuit foemina benè formata? Qua de causa vltro te consiliarium iniecasti, vt manducaret, quod tuum non fuit? Dic, pestifer fur, quia non potuisti rapere partem regni Dei, ideo voluisti rapere per Serpentem Creaturam Dei. Quid demens tibi profuit? Tu tibi perpetuos ignes cumulasti, serpens Terram commedet cunctis diebus; Tu catenis igneis alligatus, ille omnium ira præmitur, calcaneis tunditur, verberibus flagellatur. Væ, væ per omnia vobis. Ecce foemina reparata est sanguine Christi. Ecce pro amissione terreni Paradisi, illa nunc culmina Cœli retinet; vnde præceps ruiisti; Versum est fel tuum in dulcedinem mellis, fraus maligna tua in reparationem omnium, & salutem. Perforata est maxilla gutturis tui neminem mordens, neminem vorans sine Deo volente:

Lectio VIII.

GAude iam Virgo Dei tantis sublimita triumphis: exulta Benedicte Pater San-

8
Sanctissime Patrū, Doctor dulcissime Do-
ctorum, quia consummatis operibus sanctis
pariter congaudetis super Regna Cœlorū.
Intercedite pro vobis commissis; postulate
pro nobis afflictis, rogate pro nostris delictis,
poscite Christum non solum pro Monachis
commissis, sed etiam pro vestris ancillis,
vt omnis ætas, omnis sexus, omnis ordo,
qui vestris præceptis colla submitunt, peritura
mundi despiciant, gaudia æterna concupiscant,
Regna beata appetant, prospera
animarum, & corporum percipiant, nulla
diabolica fraude molestantur, nullis incur-
sionibus malignorum affligantur, nullisque
malignitatibus annihilentur.

MENSE NOVEMBRI.
Sermo Ven. Bedæ Presbyt.

Lectio V.

Quid etiam de Sorore eius Beatissima
Scholastica Virgine, & Sponsa
Christi, & ab ipsa sua infantia Do-
mino dedicata dicemus? Cuius quidem
quamvis hoc nomen proprium est, omnium
tamen Sanctarum Virginum commune est.
Si enim, & ceteræ Virgines hoc nomen non
habuissent, in Scholis Christi nõ didicissent;
nec eius discipulæ fuissent. Scholasticus
enim sive Scholastica à Scholis vocatur. Sed
non omnis, qui in Scholis moratur, hoc no-
mine dignus est: verum enim vero ille so-
lus Scholasticus, vel Scholastica dici debet,
qui pro ingenij capacitate, vel lectionis as-
siduitate multum iam sapientia profecisse
dignoscitur.

Lectio VI.

Sed, quæso quibus in Scholis hanc Vir-
ginem didicisse arbitraris: nunquam
enim Philosophorum, & Poetarum
Scholas ingressa est: nunquam eorum scien-
tia, & doctrina ei placuit: Quorum doctri-
na error; quorum sapientia stultitia est: si-
quidem sapientia huius mundi stultitia est

apud Deum: Numquam respexit in vanita-
tes, & insanias falsas: nunquam vana, &
inutilia sibi placuerūt. Omnibus igitur, que
mundi sunt pro nihilo ducens, ad veras
Omnipotentis Dei Scholas, totam se con-
tulit; ad Scholas Iesu Christi Filij Dei; ad
Scholas illius Magni, & vniuersalis Magistri,
qui totum Magisterium sibi vendicans, om-
nes alios Magistros vocari prohibet.

Lectio VII.

Quamvis enim multi in Sancta Eccle-
sia Magistri esse videantur: siqui-
dem Apostoli, & Episcopi, omnes-
que Ecclesiæ Prælati Magistri dicuntur: vnus
tamē est Magister Christus Iesus. Quia om-
ne Magisterium, omnisque doctrina ab ipso
est: & quidquid ceteri docent, nõ ipsorum,
sed illius est: Hic est ille Magister optimus,
qui veram sapientiam promittens, ait: Ego
dabo vobis os, & sapientiam, cui non pote-
rūt resistere, & contradicere omnes adver-
sarij nostri; sed quare non os sine sapientia?
Quare non sapientiam sine ore?

Lectio VIII.

Et Hæretici quidem os habent sine sa-
pientia, quia in sola loquacitate con-
fidentes; non quidem sapientiam
prædicant, sed mortem, errores, & stultitias
seminant. Et contra verò illi sapientiam sine
ore habent, qui talentum sibi creditum ter-
ræ suffodiunt: & huius optimi Magistri do-
ctrina non manifestant, de quibus etiam
non immeritò dicitur: Canes multi nõ va-
lentes latrare: Quid enim prodest Christi
Scholas intrare, & Christi doctrinam non
prædicare?

MENSE DECEMBRI.

Omnia vt in mense Novembri.

ORDINIS S. BENEDICTI.

CVM Sac. Rit. Congregatio sub die 22. Februarij 1687. indulserit Vniverſo Ordini Benedictino recitationem Officij S. Scholaſticae Virginis Sororis S. Benedicti ſub Ritu ſemiduplici ſemel menſe die non impedita Feſto duplici, vel ſemiduplici, & extra tempus Adventus, & Quadrageſimæ: Eadem Sac. Congreg. ad noviffimas præces P.D. Pauli de Ferrara Abbatis, & Procuratoris Generalis Congregationis Caſinenſis, præmiſſas Lectiones proprias eiufdem Sanctæ, ex tom. 7. operum Ven. Bedæ Presbyteri deſumptas, & ab Eminentiff. & Reverendiſſ. D. Cardin. Colloredo, reviſas, & correctas approbavit, eaſque, vt iacent pro ſingulis menſibus diſpoſitas in ſecundo Nocturno à Religioſis vtriuſque ſexus prædicti Ordinis Benedictini in poſterum recitandas, & pro eorum uſu imprimendas conceſſit, ſi Sanctiſſimo D. N. placuerit die 15. Decembris 1691.

Et facta de prædictis per me Secretarium relatione Sanctiſſ. D. N. Innocentio Papæ XII. Sanctitas Sua annuit. Die 29. eiufdem menſis Decembris, & Anni 1691.

A. Card. Cybo.

Loco * Sigilli.

I. Vallemannus Sac. Rit. Congr. Secret.

ROMÆ MDCXCII.
Ex Typographia Rev. Cam. Apoſtolicae.

Superiorum permiſſu, & Privilegio.

